

ROZSUDOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Evy Sakálovej a sudcov JUDr. Ľubora Šeba a JUDr. Rudolfa Čirča v exekučnej veci oprávnenej **Obce C.**, zastúpenej JUDr. I. T., advokátkou v R., proti povinnej **JUDr. G. J., správkyni konkurznej podstaty úpadcu P., spol. s r.o.**, so sídlom v K., o vymoženie **124 766 Sk a 15 368 Sk s príslušenstvom**, vedenej na Okresnom súde Rimavská Sobota pod sp.zn. 1 Er 1191/2003, o mimoriadnom dovolaní generálneho prokurátora Slovenskej republiky proti uzneseniu Okresného súdu Rimavská Sobota z 10. januára 2006 č.k. 1 Er 1191/2003-44, rozhodol

t a k t o :

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Okresného súdu Rimavská Sobota z 10. januára 2006 č.k. 1 Er 1191/2003-44 **z r u š u j e** a vec mu vracia na ďalšie konanie.

O d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Rimavská Sobota rozsudkom z 21. marca 2003 č.k. 1 Cb 196/02-51 žalobu o zaplatenie 1 295 250 Sk s príslušenstvom zamietol. O trovách konania rozhodol tak, že neúspešnej žalobkyni JUDr. G. J., správkyni konkurznej podstaty úpadcu P. spol. s r.o. K. uložil povinnosť zaplatiť žalovanej Obci C. náhradu trov konania 124 766 Sk na (bližšie nešpecifikovaný) účet zástupkyne žalovanej, JUDr. I. T.. Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením z 10. júna 2003 sp.zn. 43 Cob 245/03-Ma zastavil konanie o odvolaní žalobkyne proti uvedenému rozsudku súdu prvého stupňa a žalobkyni uložil povinnosť zaplatiť žalovanej náhradu trov odvolacieho konania 15 368 Sk na (bližšie nešpecifikovaný) účet zástupkyne žalovanej. Žalovaná Obec C. (ďalej len "oprávnená") podala 4. augusta 2003

súdnej exekútorke Mgr. I. T. so sídlom Exekútorského úradu vo V. (ďalej len "súdna exekútorka") návrh na vykonanie exekúcie pre vymoženie 140 134 Sk s príslušenstvom na základe exekučného titulu, vyššie uvedených súdnych rozhodnutí, ktoré nadobudli právoplatnosť 28. júla 2003. Exekučný súd (Okresný súd Rimavská Sobota) poverením zo 7. októbra 2003 pod č. 5609 019326*, 1 Er 1191/03-10 poveril súdnu exekútorku vykonaním exekúcie. Uznesením z 26. marca 2004 č.k. 1 Er 1191/03-23 exekučný súd nevyhovел námietkam povinnej proti upovedomeniu o začatí exekúcie, ktorá v nich poukazovala na neprípustnosť exekúcie vykonávanej na majetok patriaci do konkurznej podstaty úpadcu. Návrhom z 24. novembra 2004, doručeným exekučnému súdu 29. novembra 2004, sa povinná domáhala, aby exekúcia bola vyhlásená za neprípustnú z dôvodu, že sumy vymáhané v exekúcii sú nákladmi voči podstate a majetok úpadcu spravuje po vyhlásení konkurzu správca konkurznej podstaty.

Okresný súd Rimavská Sobota uznesením z 10. januára 2006 č.k. 1 Er 1191/2003-44 návrh povinnej na vyhlásenie exekúcie za neprípustnú zamietol s odôvodnením, že vymáhaná pohľadávka nesmeruje proti úpadcovi, ktorého správu povinná vykonáva, ale priamo proti správkyňi konkurznej podstaty, ktorá má nárok na náhradu výdavkov a na odmenu a takú exekúciu považuje súd za oprávnenú a prípustnú. Toto uznesenie nadobudlo právoplatnosť 12. septembra 2006 po tom, čo bolo právnenmu zástupcovi povinnej doručené uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici z 26. júla 2006 sp.zn. 16 CoE 62/2006 o zastavení odvolacieho konania pre nezaplatenie súdneho poplatku za odvolanie, podané priamo povinnou 28. februára 2006.

Proti vyššie citovanému uzneseniu Okresného súdu Rimavská Sobota z 10. januára 2006 č.k. 1 Er 1191/2003-44 na základe podnetu povinnej podal mimoriadne dovolanie generálny prokurátor Slovenskej republiky. Navrhol napadnuté uznesenie zrušiť z dôvodu, že spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 243f ods. 1 písm.c/ O.s.p.) a ochranu povinnej už nemožno dosiahnuť inými právnymi prostriedkami. S poukazom najmä na ustanovenia § 57 ods. 1 písm.g/ zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a § 14 ods. 1 písm.e/, § 31 ods. 1 písm.f/ a § 31 ods. 3 písm.a/ zákona č. 328/1991 Zb. o konkurze a vyrovnaní uviedol, že v predmetnej veci bol exekučným titulom rozsudok súdu vydaný v konaní, v ktorom správkyňa konkurznej podstaty úpadcu vymáhala po vyhlásení konkurzu pohľadávku úpadcu. Úpadca, t.j. obchodná spoločnosť P. spol. s r.o. K., však vyhlásením konkurzu nestráca spôsobilosť mať práva a

povinnosti podľa hmotného práva ani spôsobilosť byť účastníkom konania, či procesnú spôsobilosť podľa procesného práva. Tieto jeho spôsobilosti sú obmedzené právnou úpravou, ktorá určité oprávnenia aj povinnosti v oblasti hmotného i procesného práva prenáša na inú osobu, a to správcu konkurznej podstaty. Po vyhlásení konkurzu iba správca môže účinne nakladať s majetkom patriacim do konkurznej podstaty a iba on môže po vyhlásení konkurzu viesť namiesto úpadcu aktívne a pasívne súdne spory týkajúce sa majetku buď priamo patriaceho do podstaty, alebo takých nárokov, v ktorých by za predpokladu, že nebol vyhlásený konkurz, vystupoval priamo úpadca. Správca konkurznej podstaty však v konkurze nevystupuje ako súkromná osoba. Práve z tohto dôvodu i prípadné pohľadávky formálne smerujúce voči osobe správcu konkurznej podstaty po vyhlásení konkurzu sú pohľadávkami proti podstate a tieto nemožno vymáhať po vyhlásení konkurzu v exekučnom konaní voči osobe správcu konkurznej podstaty.

Oprávnená vo vyjadrení navrhla mimoriadne dovolanie generálneho prokurátora Slovenskej republiky zamietnuť.

Povinná sa k mimoriadnemu dovolaniu nevyjadрила.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 3 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podal včas generálny prokurátor za splnenia podmienok požadovaných v ustanovení § 243e O.s.p., preskúmal vec bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 1 O.s.p.) a dospel k záveru, že mimoriadne dovolanie je dôvodné.

Podľa § 14 ods. 1 písm.a/ zákona č. 328/1991 Zb. o konkurze a vyrovnaní (ďalej len "zákon o konkurze a vyrovnaní") vyhlásenie konkurzu má tieto účinky : oprávnenie nakladať s majetkom podstaty, ako aj výkon práv a povinností, ktoré súvisia s nakladaním s majetkom podstaty, prechádzajú na správu. Právne úkony úpadcu týkajúce sa toho majetku sú voči konkurzným veriteľom neúčinné. Osoba, ktorá uzavrela s úpadcom zmluvu, môže od nej odstúpiť, ibaže v čase jej uzavretia vedela o vyhlásení konkurzu.

Podľa § 14 ods. 1 písm.e/ zákona o konkurze a vyrovnaní pre pohľadávku proti úpadcovi nemožno nariadiť výkon rozhodnutia, viesť výkon rozhodnutia ani vykonávať exekúciu na majetok patriaci do podstaty, ani nadobudnúť na ňom právo na oddelené uspokojenie (§ 28).

Podľa § 31 ods. 1 písm.f/ zákona o konkurze a vyrovnaní v priebehu konkurzného konania možno uspokojiť kedykoľvek pohľadávky proti podstate.

Podľa § 31 ods. 3 písm.a/ zákona o konkurze a vyrovnaní pohľadávkami proti podstate sú pohľadávky, ktoré vznikli po vyhlásení konkurzu a sú splatné v priebehu konkurzu.

Trovy konaní vyvolaných konkurzom ako pohľadávky proti podstate sa uspokojujú v poradí uvedenom v § 31 ods. 6 písm.h/ zákona o konkurze a vyrovnaní.

Ako je zrejmé z citovaného ustanovenia § 14 ods. 1 písm.a/ zákona o konkurze a vyrovnaní, vyhlásením konkurzu – mimo iného – prechádza oprávnenie nakladať s majetkom podstaty a výkon práv a povinností, ktoré súvisia s nakladaním s majetkom podstaty na správcu konkurznej podstaty. To znamená (ako je uvedené aj v mimoriadnom dovolaní), že aj v prípade vedenia súdnych sporov (aktívnych či pasívnych) týkajúcich sa majetku priamo patriaceho do podstaty, alebo nárokov, v ktorých by za predpokladu, že nebol vyhlásený konkurz, vystupoval priamo úpadca, po vyhlásení konkurzu s majetkom patriacim do konkurznej podstaty môže účinne nakladať iba správca. Z toho potom treba vyvodiť, že aj pohľadávky, formálne uplatnené v súdnom konaní proti správcovi konkurznej podstaty, nie sú po vyhlásení konkurzu pohľadávkami proti správcovi konkurznej podstaty (ktorý v konkurze nevystupuje ako súkromná osoba), ale ide o pohľadávky proti podstate, ktoré v zmysle citovaného ustanovenia § 14 ods. 1 písm.e/ zákona o konkurze a vyrovnaní nemožno vymáhať v exekučnom konaní voči osobe správcu konkurznej podstaty.

V preskúmvanej veci bol exekučným titulom rozsudok súdu vydaný v konaní, v ktorom správkyňa konkurznej podstaty úpadcu vymáhala po vyhlásení konkurzu pohľadávku úpadcu, obchodnej spoločnosti P. spol. s r.o. K.. Za tejto situácie potom, vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti, námietky povinnej proti exekúcii, ako aj následný samostatný návrh povinnej na vyhlásenie exekúcie za neprípustnú v zmysle ustanovenia § 57 ods. 1 písm.g/ Exekučného poriadku, ktorý procesný úkon mal smerovať k zastaveniu exekúcie, boli dôvodné a exekučný súd mal takémuto návrhu vyhovieť, keďže exekúcia na uspokojenie uplatnenej pohľadávky nie je možná. Treba preto prisvedčiť generálnemu prokurátorovi, že rozhodnutie exekučného súdu (Okresného súdu Rimavská Sobota), ktorým návrh povinnej na vyhlásenie exekúcie za neprípustnú zamietol, spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci. Mimoriadne dovolanie generálneho prokurátora bolo teda podané

v zmysle § 243f ods. 1 písm.c/ O.s.p. opodstatnene. Najvyšší súd Slovenskej republiky preto rozhodnutie exekučného súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie (§ 243b ods. 1 veta za bodkočiarkou a ods. 2 O.s.p. v spojení s § 243i ods. 2 O.s.p.).

V novom rozhodnutí rozhodne súd znova o trovách pôvodného i dovolacieho konania (§ 243d ods. 1 O.s.p.).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 31. júla 2008

JUDr. Eva Sakálová, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia :